

Controlled articles

2. The articles specified in the Schedule are declared to be controlled articles for the period from 25 May 2010 to 2 June 2010.

SCHEDULE

CONTROLLED ARTICLES

[Paragraph 2]

Local beef

Local buffalo meat

Imported buffalo meat (India)

Imported bone-in mutton

Pork (belly)

Pork (lean and fat)

Made 20 May 2010

[B.PGK.0.5001/4 Jld. 6; PN(PU²)188/VI]

DATO' SRI ISMAIL SABRI BIN YAAKOB
*Minister of Domestic Trade,
Co-operatives and Consumerism*

P.U. (A) 176.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967
PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK
SENEGAL) 2010

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Senegal) 2010**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Senegal dengan tujuan untuk memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Republik Senegal (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat bahawa perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

(Perenggan 2)

**PERJANJIAN
ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN
KERAJAAN REPUBLIK SENEGAL BAGI
PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN PENCEGAHAN
PELARIAN FISKAL MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN**

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN REPUBLIK SENEGAL

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara cukai atas pendapatan itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatan atau atas unsur pendapatan, termasuk cukai atas laba daripada pemberian hakmilik harta alih atau harta tak alih.
3. Cukai yang sedia ada yang merupakan subjek Perjanjian ini ialah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”).
 - (b) di Senegal:
 - (i) cukai pendapatan atas syarikat;

- (ii) cukai pendapatan minimum atas syarikat;
 - (iii) cukai pendapatan atas individu;
 - (iv) cukai atas jumlah upah yang dibayar oleh majikan; dan
 - (v) cukai atas laba modal atas pemberian hakmilik harta tak alih;
- (kemudian daripada ini disebut “cukai Senegal”);
4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian, ini melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:
 - (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan subtanah perairan wilayah itu, ruang udara ke atas kawasan-kawasan itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan subtanah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan atau bidang kuasa bagi maksud menjelajah dan mengeksplorasi sumber semula jadi, sama ada hidup atau tidak hidup;
 - (b) istilah “Senegal” hendaklah merujuk kepada Republik Senegal dan, daripada sudut geografi, termasuklah wilayah kebangsaan, perairan wilayah dan juga zon-zon maritim yang mana, mengikut undang-undang antarabangsa, Senegal menjalankan hak kedaulatannya atau bidang kuasanya;
 - (c) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;
 - (d) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
 - (e) istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;

- (f) istilah “rakyat” ertinya:
- (i) mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji; dan
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperoleh tarafnya sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa dalam suatu Negara Pejanji;
- (g) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan yang mempunyai tempat pengurusan berkesannya di suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
- (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal Senegal, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.
2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat pengurusannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan termasuklah juga Negara itu, mana-mana subbahagian politik, pihak berkuasa tempatannya atau suatu badan berkanunnya. Istilah ini, walau bagaimanapun, tidak termasuk mana-mana orang yang boleh dikenakan cukai di Negara itu hanya berkenaan dengan pendapatan daripada sumber dalam Negara itu.
2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:
- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap

- yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
- (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia merupakan rakyat;
 - (d) jika dia rakyat atau bukan rakyat kedua-dua Negara, pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.
3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang selain seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan perkara itu melalui persetujuan bersama.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhan atau sebahagiannya.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah khususnya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu bengkel;
 - (f) suatu kedai atau premis yang digunakan sebagai peruncitan; dan
 - (g) suatu lombong, telaga minyak atau gas, suatu kuari atau mana-mana tempat pengekstrakan sumber asli.
3. Suatu tapak binaan, suatu pembinaan, pemasangan atau projek pemasangan merupakan suatu establismen tetap hanya jika ia berpanjangan lebih daripada 8 bulan;

-
4. Suatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap dalam Negara Pejanji yang satu lagi jika perusahaan itu menjalankan aktiviti penyeliaan di dalam Negara yang satu lagi itu lebih daripada 8 bulan dalam mana-mana tempoh 12 bulan berkaitan dengan tapak binaan atau pembinaan, pemasangan atau projek pemasangan yang sedang dijalankan di dalam Negara yang satu lagi itu.
 5. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pempameran;
 - (c) penyenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
 - (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
 - (f) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi mana-mana gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu terhasil daripada gabungan ini bersifat persediaan atau tambahan.
 6. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang - selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai - bertindak di salah satu daripada Negara bagi pihak perusahaan Negara yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, jika orang itu:
 - (a) mempunyai, dan lazimnya menjalankan di Negara yang mula-mula disebut itu suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang sedemikian adalah terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 5 yang, jika dijalankan melalui tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau
 - (b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyenggarakan di Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu yang daripadanya dia biasa memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu.

7. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, sesuatu perusahaan insurans suatu Negara Pejanji hendaklah, kecuali berkenaan dengan insurans semula, disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika Negara Pejanji itu memungut premium di wilayah Negara yang satu lagi itu atau menginsuranskan risiko yang terdapat dalamnya melalui seseorang selain suatu ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 8 terpakai.
8. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka. Walau bagaimanapun, apabila aktiviti ejen sedemikian ditumpukan sepenuhnya atau hampir sepenuhnya bagi pihak perusahaan itu, dan syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara perusahaan itu dengan ejen itu dalam perhubungan komersial dan kewangan mereka yang berlainan daripada syarat-syarat yang sepatutnya dibuat antara perusahaan bebas, dia tidak akan dianggap sebagai seorang ejen bertaraf bebas dalam pengertian perenggan ini.
9. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi itu.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang diberikan di bawah undang-undang Negara Pejanji yang dalamnya harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang atau berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber semula jadi yang lain; kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih suatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan suatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji yang dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud perniagaan establismen tetap itu, termasuk perbelanjaan pentadbiran eksekutif dan am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang dalamnya establismen tetap itu terletak atau di tempat lain. Walau bagaimanapun, tiada potongan sedemikian boleh dibenarkan berkenaan dengan jumlah, jika ada, yang dibayar (selain bayaran ganti bagi perbelanjaan sebenar) oleh establismen tetap itu kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, sebagai royalti, fi atau bayaran seumpamanya yang lain sebagai balasan bagi penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisen, bagi perkhidmatan khusus yang dilaksanakan atau bagi pengurusan, atau, kecuali dalam hal perusahaan perbankan, sebagai bunga atas wang yang dipinjamkan kepada establismen tetap itu. Begitu juga, tiada akaun boleh diambil, dalam menentukan keuntungan establismen tetap, bagi jumlah yang dikenakan (selain bayaran ganti bagi perbelanjaan sebenar), oleh establismen tetap itu kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, sebagai royalti, fi atau bayaran seumpamanya yang lain sebagai balasan bagi penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisen bagi perkhidmatan khusus yang dilaksanakan atau bagi pengurusan, atau, kecuali dalam hal perusahaan perbankan, sebagai bunga atas wang yang dipinjamkan kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain.

4. Jika maklumat yang tersedia untuk pihak berkuasa berwibawa tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu yang berhubungan dengan penentuan liabiliti cukai seseorang dengan membuat suatu anggaran oleh pihak berkuasa berwibawa, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat yang maklumat yang tersedia bagi pihak berkuasa berwibawa membenarkan, mengikut prinsip Perkara ini.
5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata oleh sebab establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.
7. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidak akan terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan sesuatu perusahaan Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di mana tempat pengurusan berkesannya terletak.
2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi perkongsian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperoleh oleh suatu perusahaan Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika —
 - (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau
 - (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berlainan daripada syarat-syarat yang sepatutnya dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu - dan mengenakan cukai dengan sewajarnya-keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan dalam Negara itu ke atas keuntungan itu jika Negara yang satu lagi itu fikirkan penyelarasan itu wajar. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi:
 - (a) 5 peratus daripada jumlah kasar dividen itu jika pemunya benefisial ialah suatu syarikat (selain suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 10 peratus daripada modal syarikat yang membayar dividen;
 - (b) 10 peratus daripada jumlah kasar dividen dalam semua hal lain.

Perenggan ini tidaklah menyentuh pencukaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada

hak perbadanan lain yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Walau apa pun peruntukan lain Perjanjian ini, jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mempunyai establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi, keuntungan yang boleh dikenakan cukai di bawah Perkara 7, perenggan 1, boleh tertakluk kepada cukai tambahan di Negara yang satu lagi, menurut undang-undangnya, tetapi caj tambahan itu tidak boleh melebihi 5 peratus daripada jumlah keuntungan tersebut, selepas ditolak daripadanya cukai pendapatan dan lain-lain cukai atas pendapatan yang dikenakan ke atasnya di Negara yang satu lagi itu.
6. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun dividen itu dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri daripada keseluruhannya atau sebahagiannya keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperoleh oleh Kerajaan itu daripada Negara yang satu lagi itu.
4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “Kerajaan”:
 - (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) kerajaan negeri;
 - (ii) pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) badan berkanun;
 - (iv) Bank Negara Malaysia; dan
 - (v) mana-mana institusi kewangan yang modalnya dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan Malaysia;
 - (b) dalam hal Senegal ertinya Kerajaan Republik Senegal dan hendaklah termasuk—
 - (i) pihak berkuasa tempatan;
 - (ii) badan berkanun;
 - (iii) Banque Centrale des Etats de l’Afrique de l’Ouest (Central Bank of Western African States); dan
 - (iv) mana-mana institusi kewangan yang modalnya dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan Republik Senegal.
5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadai janji atau tidak dan sama ada mempunyai hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium dan hadiah yang disertakan dengan sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti bagi pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.
6. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian

bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

7. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya keberhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
8. Jika, oleh sebab suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga itu, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang kerananya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tiada hubungan yang sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah terakhir yang disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk filem sinematograf, dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik, atau bagi maklumat (kepandaian) berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti itu, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang kerananya royalti itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian yang selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIKAL

1. Fi bagi perkhidmatan teknikal yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknikal itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu ialah seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknikal itu.
3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknikal, pengurusan atau perundingan.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu, merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan fi bagi perkhidmatan teknikal itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap, atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Fi bagi perkhidmatan teknikal hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau suatu pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu telah dilakukan, dan fi bagi perkhidmatan teknikal sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknikal itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah fi bagi perkhidmatan teknikal yang dibayar melebihi, atas apa jua pun sebab, jumlah yang sepatutnya telah dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tiada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA MODAL

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi, atau pemberian hakmilik harta alih yang berkaitan dengan suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, termasuk apa-apa laba daripada pemberian hakmilik establismen tetap itu (secara tunggal atau berserta keseluruhan perusahaan) pusat kegiatan tetap itu, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

3. Laba daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di mana terletaknya pengurusan berkesan perusahaan tersebut.
4. Laba daripada pemberian hakmilik syer daripada modal saham suatu syarikat, atau kepentingan dalam suatu perkongsian, yang hartanya terdiri keseluruhannya daripada harta tak alih sama ada secara langsung atau tidak langsung yang terletak di suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.
5. Laba daripada pemberian hakmilik syer selain yang disebut dalam perenggan 4 yang mewakili penyertaan sebanyak 25 peratus dalam sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.
6. Laba daripada pemberian hakmilik mana-mana harta selain yang disebut dalam perenggan 1, 2, 3, 4 dan 5 boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu merupakan pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 13, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu kecuali dalam hal keadaan yang berikut, apabila pendapatan itu juga dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi:
 - (a) jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia untuknya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan aktivitinya; dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatan itu dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau
 - (b) jika dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah 90 hari atau lebih dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatan yang diperoleh daripada aktivitinya yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti bebas ahli perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 16

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19 dan 20, gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.
3. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan sesuatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa boleh dicukai di Negara Pejanji di mana tempat pengurusan berkesan perusahaan itu terletak.

Perkara 17

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran lain seumpamanya yang diperoleh oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas kapasitinya sebagai seorang anggota lembaga pengarah sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16, pendapatan yang diperoleh oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, seniman radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendiriannya yang dijalankan sedemikian di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas kapasitinya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya dibiayai oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian, saraan atau keuntungan itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang mana seniman atau ahli sukan itu merupakan pemastautin.

Perkara 19

PENCEN DAN ANUITI

Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 20, pencen dan saraan seumpamanya yang lain dan anuiti yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan lampau boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan diberikan di Negara itu dan individu itu merupakan pemastautin Negara itu yang:
 - (i) merupakan rakyat Negara itu: atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang

diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

- (b) Walau bagaimanapun, pencen itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu ialah pemastautin, dan rakyat, Negara yang satu lagi itu.
3. Peruntukan Perkara 16, 17, 18 dan 19 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan sesuatu perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 21

PENUNTUT DAN PELATIH

Pembayaran yang seorang penuntut atau pelatih atau perantis perniagaan yang merupakan atau sebaik sebelum melawat Negara Pejanji merupakan pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada di Negara yang mula-mula disebut itu semata-mata bagi maksud pendidikan atau latihannya menerima bagi maksud sara hidup, pendidikan atau latihannya tidak boleh dikenakan cukai di Negara itu, dengan syarat bahawa pembayaran tersebut terbit daripada punca di luar Negara itu.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji, di mana-mana jua diperoleh, yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Peruntukan perenggan 1 tidaklah terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal itu, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini dan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Senegal berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Senegal bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Senegal, cukai Malaysia yang kena dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Senegal berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Senegal yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian ialah dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia kepada syarikat yang merupakan pemastautin Senegal dan yang memiliki tidak kurang daripada 10 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Senegal itu, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.
2. Bagi maksud perenggan 3, istilah “cukai Malaysia yang kena bayar” hendaklah disifatkan merangkumi cukai Malaysia, yang di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar atas sesuatu pendapatan yang diperoleh daripada punca di Malaysia sekiranya pendapatan tersebut tidak dikenakan cukai pada suatu kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut peruntukan Perjanjian ini dan insentif khas di bawah undang-undang Malaysia bagi penggalakan pembangunan ekonomi Malaysia yang berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau mana-mana peruntukan lain yang mungkin kemudiannya diperkenalkan di Malaysia sebagai pengubahsuaian, atau tambahan kepada, undang-undang tersebut setakat yang dipersetujui oleh pihak berkuasa berwajib bagi Negara-Negara Pejanti sebagai sebahagian besarnya bersifat seumpamanya.
3. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia mengenai kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Senegal yang kena dibayar di bawah undang-undang Senegal dan mengikut Perjanjian ini oleh pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Senegal hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan tersebut ialah dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang bermastautin di Senegal kepada suatu syarikat yang bermastautin di Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Senegal yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

4. Bagi maksud perenggan 1, istilah “cukai Senegal yang kena dibayar” hendaklah disifatkan merangkumi cukai Senegal yang, di bawah undang-undang Senegal dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar atas sesuatu pendapatan yang diperoleh daripada sumber di Senegal sekiranya pendapatan tersebut tidak dikenakan cukai pada suatu kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Senegal mengikut peruntukan Perjanjian ini dan insentif khas di bawah undang-undang Senegal bagi penggalakan pembangunan ekonomi Senegal yang telah berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau peruntukan lain yang mungkin kemudiannya diperkenalkan di Senegal sebagai pengubahsuaian atau tambahan kepada, undang-undang tersebut setakat yang dipersetujui oleh pihak berkuasa berwajib bagi Negara-Negara Pejanji yang sebahagian besarnya bersifat seumpamanya.
5. Jika, mengikut mana-mana peruntukan Perjanjian ini, pendapatan yang diperoleh oleh seorang pemastautin di Senegal dikecualikan daripada cukai di Senegal, Senegal boleh walau bagaimanapun, dalam mengira jumlah cukai atas baki pendapatan pemastautin tersebut, mengambil kira pendapatan yang dikecualikan itu.

Perkara 24

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak tertakluk kepada Negara Pejanji yang satu lagi bagi apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang selain atau lebih membebaskan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, terutamanya berkenaan dengan pemastautinan, adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baik di Negara yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud pencukaian berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri.
3. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 6 Perkara 11 atau perenggan 6 Perkara 12 terpakai, bunga, royalti, fi teknikal dan perbelanjaan lain yang dibayar oleh sesuatu perusahaan Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud menentukan keuntungan yang boleh dikenakan cukai perusahaan itu, dipotong di bawah syarat-syarat yang sama seolah-olah ia telah dibayar kepada seorang pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu.

4. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi atau lebih, tidaklah tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaaian dan kehendak berkaitan yang kepadanya perusahaan seumpamanya yang lain bagi Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
5. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji menganggap bahawa tindakan oleh salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, tidak kira remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang dia merupakan seorang pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara Pejanji yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaaian tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walaupun terdapat apa-apa had masa dalam undang-undang cukai domestik Negara Pejanji itu.
3. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding bersama bagi penghapusan pencukaaian dua kali dalam hal-hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain bagi maksud mencapai persetujuan dalam perenggan yang terdahulu.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau undang-undang dalam negeri Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat mana pencukaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian ini. Pertukaran maklumat tidak disekat oleh Perkara 1.
2. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dianggap sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang diperoleh di bawah undang-undang domestik Negara tersebut dan akan didedahkan hanya kepada orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan-badan pentadbiran) yang terlibat dengan penaksiran dan pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau keputusan rayuan berhubung dengan, cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.
3. Peruntukan dalam perenggan 1 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji –
 - (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bertentangan dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh diperoleh di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam.
4. Jika maklumat yang diminta oleh suatu Negara Pejanji mengikut Perkara ini, Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah menggunakan langkah-langkah pengumpulan maklumatnya untuk memperoleh maklumat yang diminta, walaupun Negara yang satu lagi itu mungkin tidak memerlukan maklumat itu bagi maksud pencukaianya sendiri. Obligasi yang terdapat pada ayat terdahulu adalah tertakluk kepada pengecualian dalam perenggan 3 tetapi tidak sekali-kali dalam apa jua hal pengecualian itu boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk menolak daripada membekalkan maklumat hanya kerana ia tiada kepentingan domestik ke atas maklumat tersebut.

5. Peruntukan dalam perenggan 3 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk menolak daripada membekalkan maklumat hanya kerana maklumat itu dipegang oleh bank, institusi kewangan lain, penama atau seseorang yang bertindak dalam suatu agensi atau kuasa fidusiari atau kerana ia berhubung dengan kepentingan pemunyaan seseorang itu.

Perkara 27

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menjejaskan keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 28

PERMULAAN KUAT KUASA

Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain, secara pertukaran nota melalui saluran diplomatik mengenai siapnya tatacara yang dikehendaki oleh undang-undang domestiknya bagi menguatkuasakan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh yang terkemudian daripada pemberitahuan itu dan hendaklah berkuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

(b) di Senegal:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diterima pada atau selepas 1 Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan lain, bagi keseluruhan tahun pencukaian bermula pada atau selepas 1 Januari, dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

Perkara 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberi Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan secara bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa —

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;

(b) di Senegal:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diterima pada atau selepas 1 Januari, dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis penamatan itu dikeluarkan;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan lain, bagi keseluruhan tahun pencukaian bermula pada atau selepas 1 Januari, dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis penamatan itu dikeluarkan.

PADA MENYAKSIKAN HAL YANG TERSEBUT DI ATAS yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Dakar pada 17 hari bulan Februari 2010, setiap satu dalam bahasa Melayu, Perancis dan Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahinya.

Bagi pihak
Kerajaan Malaysia

Bagi pihak
Kerajaan Republik Senegal

PROTOKOL

Pada masa menandatangani Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik Senegal bagi Pengelakan Pencukaaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan, kedua-dua Kerajaan telah bersetuju bahawa peruntukan yang berikut hendaklah menjadi bahagian integral Perjanjian ini:

1. Merujuk kepada perenggan 1 Perkara 4, adalah difahami bahawa ayat kedua perenggan ini tidak mengecualikan pemastautin Negara Pejanji yang mengguna pakai prinsip wilayah dalam undang-undang pencukaaian mereka; dan
2. Merujuk kepada perenggan 1(g) Perkara 3, perenggan 1 Perkara 8, perenggan 3 Perkara 14 dan perenggan 3 Perkara 16, adalah difahami bahawa “tempat pengurusan berkesan” ialah tempat di mana sesuatu syarikat sebenarnya diuruskan dan dikawal atau tempat di mana keputusan diperingkat tertinggi mengenai polisi penting yang sangat perlu bagi pengurusan sesuatu syarikat itu dibuat.

PADA MENYAKSIKAN HAL YANG TERSEBUT DI ATAS, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Dakar pada 17 hari bulan Februari 2010, setiap satu dalam bahasa Melayu, Perancis dan Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahinya.

Bagi pihak
Kerajaan Malaysia

Bagi pihak
Kerajaan Republik Senegal

Dibuat 13 Mei 2010

[Perb: 0.6869/91 Jld. 2 (SK. 1); PN(PU²)80A/XIV]

DATO' SERI HAJI AHMAD HUSNI BIN MOHAMAD HANADZLAH
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF SENEGAL)
ORDER 2010

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [*Act 53*] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [*Act 543*], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Republic of Senegal) Order 2010**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Republic of Senegal with a view to affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Senegalese tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

**AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF SENEGAL FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF SENEGAL

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.
3. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in Senegal:
 - (i) income tax on companies;
 - (ii) minimum income tax on companies;
 - (iii) income tax on individuals;
 - (iv) tax on total amounts of wages paid by employers; and
 - (v) capital gains tax on alienation of immovable property.
(hereinafter referred to as “Senegalese tax”).
4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and the airspace above such areas, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights or jurisdiction for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;

- (b) the term “Senegal” shall refer to the Republic of Senegal and, from the geographical point of view, includes the national territory, territorial waters as well as the maritime zones on which, in accordance with international law, Senegal exercises its rights of sovereignty or its jurisdiction;
 - (c) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (d) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (e) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (f) the term “national” means—
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - (g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (h) the term “competent authority” means—
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of Senegal, the Minister of Finance or his authorised representative.
2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any political subdivision, local authority or a statutory body thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

-
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
 3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a shop or premises used as an outlet; and
 - (g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site, a construction, installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 8 months.

4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than 8 months within any 12 months period in connection with a building site or a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.
5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, or display;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies-is acting in one of the States on behalf of an enterprise of the other State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise if the person:
 - (a) has, and habitually exercises in the first-mentioned State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
 - (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise.

7. Notwithstanding the preceding provisions of this article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 8 applies.
8. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.
9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall apply also to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid, (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.
4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where—
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State --and taxes accordingly-- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - (b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Notwithstanding any other provision of this Agreement, where a company which is a resident of a Contracting State has a permanent establishment in the other Contracting State, the profits taxable under Article 7, paragraph 1, may be subject to an additional tax in that other State, in accordance with its laws, but the additional charge shall not exceed 5 per cent of the amount of those profits, after deducting therefrom income tax and other taxes on income imposed thereon in that other State.
6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.
4. For the purposes of paragraph 3, the term "Government"—
 - (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include—
 - (i) the governments of the states;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the statutory bodies;
 - (iv) Bank Negara Malaysia; and
 - (v) any other financial institution whose capital is wholly owned by the Government of Malaysia.

- (b) in the case of Senegal means the Government of The Republic of Senegal and shall include—
- (i) the local authorities;
 - (ii) the statutory bodies;
 - (iii) *Banque Centrale des Etats de l'Afrique de l'Ouest* (Central Bank of West African States); and
 - (iv) any other financial institution whose capital is wholly owned by the Government of The Republic of Senegal.
5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but where the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the fees for technical services.
3. The term “fees for technical services” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains from the alienation of shares of the capital stock of a company, or of an interest in a partnership, the property of which consist directly or indirectly wholly of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that State.
5. Gains from the alienation of shares other than those mentioned in paragraph 4 representing a participation of 25 per cent in a company which is a resident of a Contracting State may be taxed in that State.
6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3, 4 and 5 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Article 13, income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - (a) If he has such a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or

- (b) If his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 90 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.
- 2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 18

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof. In such a case, the remuneration or profits is taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 19

PENSIONS AND ANNUITIES

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration and annuities paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.
- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who —
 - (i) is a national of that State, or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.
- (b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

Payments which a student or business trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing articles of this Agreement shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 23**ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION**

1. Subject to the laws of Senegal regarding the allowance as a credit against Senegalese tax of tax payable in any country other than Senegal, the Malaysian tax payable under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement by a resident of Senegal in respect of income derived from Malaysia shall be allowed as a credit against Senegalese tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of Senegal and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Malaysian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Senegalese tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.
2. For the purposes of paragraph 3, the term “Malaysian tax payable” shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with the provisions of this Agreement and the special incentives under the Malaysian laws for the promotion of economic development of Malaysia which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.
3. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Senegalese tax payable under the laws of Senegal and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Senegal shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Senegal to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Senegalese tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.
4. For the purposes of paragraph 1, the term “Senegalese tax payable” shall be deemed to include Senegalese tax which would, under the laws of Senegal and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Senegal had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Senegalese tax in accordance with the provisions of this Agreement and the special

incentives under the Senegalese laws for the promotion of economic development of Senegal which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Senegal in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

5. Where, in accordance with any provision of this Agreement, income derived by a resident of Senegal is exempted from tax in Senegal, Senegal may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties, and other disbursement paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
5. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic income tax laws of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purpose of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1.
2. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment and collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation—
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provision of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

The Contracting States shall notify each other, by exchange of notes through the diplomatic channel the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of the notification and shall thereupon have effect—

- (a) in Malaysia:
 - (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;

- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force.

(b) in Senegal:

- (i) in respect of the tax withheld at source on income received on 1st January or after, of the calendar year which follows the year in which the Agreement enters into force;
- (ii) in respect of the other income taxes, for the entire tax year beginning on 1st January or after, of the calendar year which follows the year in which this Agreement enters into force.

Article 29

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate this Agreement, through diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event this Agreement shall cease to have effect—

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

(b) in Senegal:

- (i) in respect of the tax withheld at source on income received on 1st January or after, of the calendar year which follows the year in which the notification of termination is issued;
- (ii) in respect of the other income taxes, for the entire tax year beginning on 1st January or after, of the calendar year which follows the year in which the notification of termination is issued.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Dakar this 17 day February of 2010, each in the Malay, French and English language, all three texts being equally authentic.

For the Government of
Malaysia

For the Government of the
Republic of Senegal

PROTOCOL

At the signing of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Republic of Senegal for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, both Governments have agreed that the following provision shall form an integral part of the Agreement:

- (i) With reference to paragraph 1 of Article 4, it is understood that the second sentence of this paragraph is not to exclude residents of Contracting States adopting a territorial principle in their taxation law; and
- (ii) With reference to paragraph 1(g) of Article 3, paragraph 1 of Article 8, paragraph 3 of Article 14 and paragraph 3 of Article 16, it is understood that the “place of effective management” is the place where a company is actually managed and controlled or the place where the decision-making at the highest level on the important policies essential for the management of a company takes place.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Dakar this 17 day of February of 2010, each in the Malay, French and English language, all three texts being equally authentic.

For the Government of
Malaysia

For the Government of the
Republic of Senegal

Made 13 May 2010

[Perb:0.6869/91 Jld. 2 (SK. 1); PN(PU²)80A/XIV]

DATO' SERI HAJI AHMAD HUSNI BIN MOHAMAD HANADZLAH
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]